

Nidaros Aug 24, 49

Quod erat demonstrandum

Atle Selberg brukte 16 kvadratmeter tavle på primtallbeiset

*Sprenglærd forsamling hører
det oppsiktsvekkende bevis*

«VI TENKER OSS gitt et sett av en rekke positive tall, et utsnitt av tallrekken — — —.

Så langt kunne vi følge professor ir. Atle Selberg da han i går formiddag foreleset i auditorium G på NTH over sitt spesialstudium: Primtallene.

Har gått fram og tilbake på gulvet ned i krittbete i neden, klitte av og sekk en guttonge hånd i gjenom det viltre håret, og doserte over sitt emne med den største selvfelgelighet. Så stoppet han opp ved tavla og skrev med vante fingre noen mystiske matematiske tegn på den sorte flaten.

Den rommelige forelesningssalen var på et par benker nær fullsatt, da Atle Selberg sto framme ved tavlen for å føre sitt primtallbevis. På første benk satt gamle, erfarte professorer, mens de bakre rekrene var sterkt preget av et ungdommelig innslag i tilhørerskaren. Like ved kateteret satt professor Harald Bohr, lutende over skrivebenken, mens han lyttet intens til den unges tale. Der satt professor Nørlund fra København med armene

overkors; av og til klodde han seg betenk i fippskjegget. Der satt foreleserens bror, professor Sigmund Selberg, synlig stolt over brorens glimrende evner i klar tenking. — —

Selberg trenget temmelig nøyaktig en time for å komme fram til den tidligere ubeviste formelen for primtallenes hyppighet i tallrekken, som han nå har fort bevis for og som han har gitt ham et kjent navn i matematikkens verden. Da hadde han spekket 16 kvadratmeter tavle med det greske alfabet i mange variasjoner, klammer, brøkstrek (det forsto vi) og tall. Med en lettving gest avsluttet han sin vandring over tavlen med *Formelen*. Den liknet mest på en millionforstørrelse av en bakteriekoloni.

Vi undervurderer ikke de interesser tilhøreres kunnskaper til matematikken når vi antyder at ikke alle fulgte Selberg fram til seierens porter. Tre unge svenske matematikere som vi kunne følge under forelesningen, rystet på hodet da Selberg var kommet et stykke ut i leksa, og hvisket innbyrdes at de ikke begrep det plukk. Bildet viser forskeren selv, smilende etter en vellykket forelesning og et

Atle Selberg...

Forts. fra 1. side.

utsnitt av den interesserte tilhørerskaren. Innfeldt sees professor Nørlund fra København, så oppslukt av teoriene at selv fotografens blitzlampe ikke tiltrak seg professoren oppmerksomhet.

De merkelige tegnene i sentrum er trylleformelen.

«Quod erat demonstrandum. — — »